

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: سمیه هنرورچقوگل، ۱۳۹۹

اثربخشی قصه‌گویی گروهی بر افزایش امیدواری و خلاقیت کودکان دختر بی‌سرپرست و بدسرپرست شهر سبزوار

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی است؛ و از نظر روش پژوهش یک مطالعه نیمه تجربی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل نابرابر است. جامعه آماری مورد مطالعه در این پژوهش کلیه کودکان دختر ۸-۱۱ ساله بدسرپرست و بی‌سرپرست، مقیم در موسسه‌های نگهداری کودکان دختر بی‌سرپرست و بدسرپرست در سال ۹۸-۱۳۹۷ زیر نظر بهزیستی شهر سبزوار می‌باشند که تعداد آنها ۷۵ نفر، است. از میان سه مرکز نگهداری این کودکان تعداد ۳۰ نفر به صورت داوطلبانه انتخاب و در دو گروه ۱۵ نفره جهت آزمایش و کنترل گمارده شدند. پس از تعیین گروه‌های مورد نظر، گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای، قصه‌گویی دریافت کردند و گروه کنترل در لیست انتظار باقی ماندند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه امید به زندگی میلر (۱۹۸۷)، و پرسشنامه خلاقیت تورنس (۱۹۸۳)، استفاده شد. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از روش‌های آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (تحلیل کواریانس تک‌متغیره و چندمتغیره) با کمک نرم‌افزار spss ویراست ۲۳ تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد قصه‌گویی گروهی در افزایش امیدواری و خلاقیت (و مولفه‌هایش)، کودکان دختر بی‌سرپرست و بدسرپرست تاثیر معنی‌داری داشته است ($p < 0.05$).

کلیدواژه‌ها: قصه‌گویی گروهی، امیدواری، خلاقیت

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۳۰۲۹۸۲۰۷۰۲۷۲۲

تاریخ دفاع: ۱۳۹۹/۰۴/۲۲

رشته‌ی تحصیلی: روان‌شناسی تربیتی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر حسین ماهور

M.A. Thesis:

The effectiveness of group storytelling on increasing hopefulness and creativity of orphaned and maladaptive girl children in sabzevar

The present study is applied in terms of purpose and in terms of research method is a semi-experimental study with pre-test and post-test design with unequal control group. The statistical population studied in this study is all children of 11-8 year old girls who are abused and orphaned living in orphanages in 1397-98 under the welfare of Sabzevar,

which is 75 people. Of the three childcare centers, 30 were voluntarily selected and two groups of 15 were assigned for testing and control. After identifying the target groups, the experimental group received storytelling for 10 60-minute sessions, and the control group remained on the waiting list. Miller's Life Hope Questionnaire (1987) and Torrance's Creativity Questionnaire were used to collect data (1983). The collected data were analyzed using descriptive statistics (mean, standard deviation) and inferential statistics (single-variable and multivariate analysis of covariance) with the help of spss software version 23. The results showed that group storytelling had a significant effect on increasing hope and creativity (and its components), orphaned and abused girl children ($p < 0.05$).